

БЕЛЕЖКА КЪМ ЧИТАТЕЛИТЕ

ОТ
ШАРЪН ЛЕХТЪР

„ДА ПРЕЦАКАШ ДЯВОЛА“ е най-проникновената книга, която някога съм чела.

Първо, бях безкрайно поласкана, когато Дон Грийн, изпълнителен директор на фондация „Наполеон Хил“, ми оказа доверието да ме включа в този проект. После прочетох ръкописа! Цяла седмица не можах да заспя.

Напечатан на пишеща машина през 1938 г. от самия Наполеон Хил, този ръкопис е бил заключен от семейството на автора и крит в продължение на цели седемдесет и две години. Защо? Защото близките на Хил са се страхували от това какъв отзвук би могло да предизвика публикуването на ръкописа. Куражът на Наполеон Хил да разкрие същността на Дявола, проявяваща се всекидневно навсякъде около нас – в църквите, училищата и политиката – е заплашвал устоите на обществото – такова, каквото то е било по времето, когато тази книга е била написана.

Попитах Дон Грийн защо семейството на Хил е скрило ръкописа и той ми разказа следната история:

Имало е възражения от страна на съпругата на Наполеон Хил – Ани Лу. Тя е била секретарка на д-р Уилям Плъмър Джейкъбс, президент на Презвитерианския колеж в Клинтън, Южна Каролина. Освен това Джейкъбс е бил и собственик на издателство „Джейкъбс Прес“, както и говорител на Сдружението на производителите на текстил от Южна Каролина. Джейкъбс наел Хил да работи за него в Клинтън и Ани Лу не искала ръкописът да бъде публикуван заради присъст-

вието на Дявола като персонаж в него. Опасявала се, че той ще презивика реакции от страна на организираната религиозна общност (а може би се тревожела и за работата на Хил). Наполеон Хил починал през 1970 г., а Ани Лу – през 1984 г. След нейната смърт ръкописът преминал в ръцете на д-р Чарли Джонсън, тогавашен президент на фондация „Наполеон Хил“. Чарли е племенник на Ани Лу. Съпругата на Чарли, Франки, знаела за опасенията на Ани Лу и ги споделяла. Тя заявила на съпруга си, че не желае ръкописът да бъде публикуван, докато е жива. Починала преди няколко години и тогава Чарли най-накрая ми предаде книгата, обвита с червена кожена панделка и надпис със златни букви „*Да прецакаш Дявола*“ на корицата. Фондацията смята, че този ръкопис съдържа важно послание, което трябва да бъде споделено със света.

След разговора ми с Дон бях осенена от внезапно прозрение. Тази книга, написана през 1938 г., е била предопределена да бъде издадена сега... да разтърси обществото ни – сега! Била е предназначена да ни даде отговори в едно време на икономическа и духовна несигурност. Тя държи ключа към това как всеки от нас може да надхитри Дявола в своя собствен живот. Показва ни как да планираме своето пътуване към успеха, като същевременно придадем нова стойност на света около нас.

Както книгата „Мисли и забогатявай“ е помогнала на хората да се съвземат и да преуспеят след Голямата депресия, така „Да прецакаш Дявола“ е била написана, за да ни помогне да се съвземем и да преуспеем сега!

Може би ще попитате дали Хил е вярвал, че разговорът му с Дявола се е състоял наистина, или е бил просто плод на въображението му? Изборът оставям на вас. Аз обаче все пак попитах д-р Дон Грийн за размислите на Хил в други негови произведения, за да надникна в главата му. Дон отговори така:

Използването на въображаеми диалози не е нов похват за Хил. През 1953 г. той публикува книгата „Как да повишим заплатата си“, която е написана под формата на разговор между него и Карнеги. Хил действително е интервюирал Карнеги през 1908 г., а самият Карнеги умира през 1919 г., доста време преди публикуването на книгата.

Освен това не за пръв път Хил използва въображаеми срещи, за да изложи по-достъпно мислите си. В „Мисли и забогатявай“, когато говори за шестото чувство, той разказва за въображаемите си срещи с деветима души, членове на измислен Съвет, оказали най-голямо влияние върху него. Това са Емерсън, Пейн, Едисон, Дарвин, Линкълн, Бурбанк, Наполеон, Форд и Карнеги.

В „Мисли и забогатявай“ Хил пише, че при срещите с тези негови „невидими съветници“ е открил, че умът му е най-възприемчив към идеи, мисли и познание, споделени с него, когато шестото му чувство е активно.

Без съмнение „Да прецакаш Дявола“ е първият му опит да пише за религията. Всъщност след публикуването на „Законите на успеха“ през 1928 г., Хил получава куп писма с критики за отношението му към училището и религията. В „Мисли и забогатявай“, в главата „Шестте призрака на страха“, той пише, че в мнозинството от случаите страхът от смъртта може да бъде използван за целите на религиозния фанатизъм. Лидерите на световните религии могат да прочетат още много неща в тази част от неговия бестселър.

Още повече информация по темата откриваме в списанието на Хил „Златното правило“. Той пише статия, озаглавена „Предложение до служителите на Евангелието“, в която призовава църковните служители да учат последователите си да проявяват хармония в отношенията си едни с други.

Така че изборът е ваш. Дали Хил наистина е говорил с Дявола, или това е притча, създадена, за да докосне сърцето ви? Неподражаемият стил на писане на Хил ще ви омае и ще поведе ума ви по пътища, каквито не сте си и представяли. Всичко в книгата е казано от самия Наполеон Хил. Тъй като обаче оригиналният ръкопис е доста дълъг, аз го редактирах с голяма прецизност, така че да запазя дълбокото въздействие на неговото послание. Оставих автентичния му стил дори там, където правилата на съвременния език изискват промяна на словоредата.

В стремежа си да акцентирам върху някои части от текста, да направя думите на автора по-ясни и да покажа, че много от предвижданията му са се сбъднали, на някои места в книгата съм вмъквала свои бележки – те са с различен от основния шрифт. Вие избирате дали да прочетете книгата със или без тях

Насладете се на тази изключително силна книга и я споделете с близките и приятелите си. Мощта на думите на Наполеон Хил може и ще промени живота ви.

ПРЕДГОВОР

Д-р НАПОЛЕОН ХИЛ би могъл спокойно да бъде наречен най-известният писател на книги за себепознание, мислител, провокатор и автор на бестселъри за всички времена. Препоръчваме ви да стигнете колкото се може по-скоро до страниците на интервюто с Дявола. Тогава ще почувствате най-осезаемо кой точно е дяволът в живота ви и какво причинява той на 98% от живите същества на тази земя – според казаното от него самия.

Като човек, притежаващ способността да кара другите да се замислят, Хил веднага ни въвлеча в приключението – превежда ни през своя собствен живот и най-решаващите и повратни моменти в него. Той е познавал най-важните и полезни принципи за постигане на незабавен успех в живота, но не е знаел как да ги използва и прилага с лекота. Можем спокойно да допуснем, че това важи за голям процент от хората в днешно време. Лесно е да се говори, а понякога дори и да се мисли по определен начин, но за да се живее всеки ден в хармония с тези принципи, е необходимо да се вземе сериозно и категорично решение. Шарън Лехтър хвърля светлина върху онова, което казаното от Хил означава за съвременния човек в контекста на парите, мисленето и разбирането.

Целта на д-р Хил е била да предаде на читателите си разбираемо философията и практиката на постигането на дългосрочно, трайно щастие от отделния индивид. Вътрешното му познание го е водило към мястото, където да открие своята собствена „дъга на живота“.

В момента всички вие сте поставени пред изпитание подобно на това, пред което е бил изправен Хил по време на Голямата депресия. Той се е чувствал потиснат и обезверен – нагласа, про-

никнала в цялото му същество точно така, както сега се отразява на вас и вашето щастие. Тази вдъхновяваща книга може да ви помогне да излезете от състоянието на летаргия и негативно мислене и да ви изведе на нов, успешен път към едно по-светло, по-добро и възнаграждащо усилията ви бъдеще.

Също като Хил вие ще се научите да управлявате страховете си, а не да им позволявате те да ви управляват. Ще разберете как да живеете целенасочено и със страст, да вземете решение кой искате да бъдете, какво искате да правите, какво искате да имате – и да постигнете всичко това.

Преоткривайки прекрасните и магически откровения на д-р Хил, ще добиете увереност, че вие имате шанса да ги приложите и усъвършенствате, ако пожелаете – тъй като вашите възможности са безгранични. Хил правилно отбелязва: „Вие сами налагате своите ограничения“. Тази книга ще ви помогне да осъзнаете, че имате силата да материализирате желанията на подсъзнанието си, като използвате всичко онова, което той е научил, интервюирайки петстотин велики личности, постигнали целите си.

Вие ще разберете дали дяволът, който Хил интервюира, е реален, или измислен – той е точно като Дявола, с който вероятно вие трябва да се справите в собствения си живот и лични преживявания.

— Марк Виктор Хансен

Марк Виктор Хансен е съавтор на поредицата „Пилешка супа за душата“, както и книгите „Да разбиеш кода на Милионера“ („Cracking the Millionaire Code“), „Милионер за една минута“ („The One Minute Millionaire“) и „Кеш на мига“ („Cash in a Flash“).

ТРЕТА ГЛАВА

СТРАННО
ИНТЕРВЮ
С
ДЯВОЛА

ДОКАТО ЧЕТЕТЕ ИНТЕРВЮТО С ДЯВОЛА, ще разберете от краткото описание на моята биография какви отчаяни усилия положи той да ме смаже, преди да получа публично признание. Освен това след прочитането му ще установите защо това интервю трябваше да бъде предшествано от моята лична история.

Преди да преминете към него обаче ми се иска да придобиете ясна представа за финалния удар, който Дяволът ми нанесе. Не забравяйте, че именно този негов последен удар ми даде милостивия шанс да се обърна, да го докопам за опашката и да я извирам, докато измъкна признание от него.

Борбата с Дявола започна с Голямата депресия през 1929 г. Колелото на съдбата се завъртя и аз изгубих имота си, 2400 декара земя в планината Кътскил, и останах напълно без доходи. Национална банка „Хариман“, в която държах спестяванията си, затвори и беше пометена от рецесията. Преди да разбере какво се случва, се оказах в центъра на душевен и икономически ураган, който ескалира в световна криза и на който не можеше да устои никой – нито отделен човек, нито група от хора.

Докато чаках бурята да утихне и последиците от човешкия страх да се уталожат, се преместих във Вашингтон, окръг Колумбия – града, от където започнах проучванията си след срещата с Андрю Карнеги преди повече от двадесет и пет години. Изглежда, нямаше какво да правя в онзи момент, освен да стоя кротко и да чакам. Всичко, с което разполагах, беше време. След три години чакане без никакъв видим резултат неуморната ми душа започна да ме подтиква отново да се заема със своите дела. Шансът да преподавам философия на успеха в момент, в който светът около мен се сриваше и умовете на хората бяха изпълнени със страх от бедността, обаче беше много малък.

Една вечер, докато стоях в автомобила си пред мемориала на Линкълн, на река Потомак, в сянката на Капитолия, в ума ми

изплува мисъл: върху света беше се стоварила безпрецедентна беда – такава беда, върху която нито един човек нямаше контрол. Именно тя обаче ми даваше възможност да тествам философията си за себеутвърждаване, на която бях посветил живота си. Още веднъж бях получил шанс да проверя дали философията ми е практически приложима, или става въпрос просто за теории.

Освен това осъзнах, че е дошло времето да проверя валидността на фразата, която бях изричал стотици пъти – а именно, че „във всяка беда се съдържа семето на бъдеща полза“. Каква полза може да има за мен, питах се, ако изобщо можем да говорим за полза – от Голямата депресия?

Когато започнах да мисля за посока, в която бих могъл да се насоча, за да тествам философията, направих най-шокиращото разкритие в живота си. Открих, че заради някаква странна сила, която не проумявах, бях изгубил куража си; инициативността ми беше демобилизирана; ентузиазмът ми беше отслабен. Най-лошото от всичко е, че бях жестоко засрамен от факта, че съм автор на теории за самомотивация, тъй като дълбоко в сърцето си знаех, че тези мои теории не могат да ме измъкнат от дупката на отчаяние, в чийто водовъртеж бях изпаднал.

Докато се терзаех в мисловна безпомощност, Дяволът трябва да е танцувал танца на радостта. Вероятно си е мислил, че най-накрая му се е удала възможност да сграбчи във властта си „автора на най-популярната в света философия за постиженията на личността“ и да го парализира с нерешителност.

Но опозицията на Дявола трябва да е била на своето място в същия този момент!

И ето ме – стоях пред мемориала на Линкълн, припомняйки си обстоятелствата, които в други случаи толкова пъти ме бяха извеждали на пътя на грандиозни успехи само за да ме потопят

след това в същата по мащаб бездна от скърби. Тогава ми хрумна следното – трябваше да измисля план, с помощта на който да избегна хипнотичния капан на безразличието, в който се бях хванал сам.

В интервюто с Дявола е описана същностната природа на силата, лишила ме от инициативност и смелост. Това беше същата онази сила, която действаше при милиони хора, притиснати от капана на Голямата депресия. Тя е главното оръжие, което Дяволът използва, за да контролира хората.

Равносметката от това осъзнаване беше следната: въпреки че бях научил от Андрю Карнеги и от над петстотин други личности, признати с бизнес и личностните си постижения, че успехът във всяка сфера на живота идва след използването на мозъчния тръст* (хармонична координация между два и повече умове, работещи за определена цел), аз самият се бях провалил в опитите си да създам такъв алианс за осъществяването на моя план – философията на личностните постижения да стане достояние на целия свят. Разбирах силата на мозъчния тръст, но бях пренебрегнал възможността да използвам тази сила по правилен начин. Бях работил като вълк единак, вместо да обединя усилията си с тези на други хора.

Интервюто с Дявола може би е хрумнало на Хил, докато е стоял срещу паметника на Линкълн. Дали е било реално? За Хил със сигурност е било така – то очертава рамката, според която той изживява живота си и споделя откритията си с нас, своите ученици. Да си припомним думите на Хил, казани по-рано: той е разбрал, че „всеки велик лидер от миналото, чийто животопис съм изучавал, се е сблъсквал с временно поражение, преди да се „пробуди“. Освен

---

* Вместо понятието „мозъчен тръст“ в България се използва още и английското наименование „мастърмайнд“ – *Бел. ред.*

това в трудовете си той разказва как великите лидери са се обграждали с мозъчни тръстове. Те са покорявали вътрешните им противоречия с решителност и след това са използвали силата на същите мозъчни тръстове в услуга на собствения си успех. Обмислете възможността да формирате свой собствен кръг от мозъчни тръстове – екип от хора, които да ви помогнат да преодолеете нещастieto и да ви тласнат към успеха.

Анализ

Нека сега набързо анализираме странното интервю, което ще прочетете след малко. Някои от хората, след като го приключат, ще поискат да зададат въпроса: „Наистина ли взехте интервю от Дявола, или сте интервюирали въображаем Дявол?“ Други сами ще си дадат отговор още преди да са започнали да четат.

Ще отговоря по единствения искрен начин, по който мога да го направя... като кажа, че Дяволът, когото интервюирах, може и да е бил реален, точно както се престори, а може да е бил плод и на моето въображение. Каквато и да е истината, това дали е истински, или не има твърде малко значение в сравнение с характера на информацията, предадена ми в това интервю.

Важният въпрос е следният: съдържа ли това интервю съществена информация, която може да бъде от полза на хората, опитващи се да открият своето място в живота? Ако то носи такава информация, без значение дали тя е дошла под формата на истинско, или въображаемо интервю, то тогава тя заслужава сериозен анализ след внимателно прочитане. Що се отнася до мен, ни най-малко не ме интересува дали тази среща наистина се е състояла и дали Дяволът, чиято изумителна история предстои

да прочетете, наистина съществува. Грижа ме е единствено за това, че всичко, описано от него, съвпада идеално с онова, което съм виждал в реалния живот.

Вярвам, че това интервю съдържа практически ползи за всички онези, за които светът е недотам гостоприемно място. Причината да го вярвам е, че централно място в тази книга, която ми беше „спусната“, заема щастиято, от което се нуждае и което така добре приляга на моята натура.

Имал съм преживявания с достатъчно голям брой от принципите, споменати от Дявола, което ми дава увереността, че те действат точно както той твърди. Това ми е напълно достатъчно. Така че предавам ви историята на това интервю с надеждата да извлечете от него всички възможни дивиденди, които биха ви били полезни.

Може би ще извлечете най-голямо полза от него, ако приемете Дявола такъв, какъвто той твърди, че е, и доверявайки се на неговото послание, да използвате всичко, което то ви донесе, без да се главоболите твърде много с въпроси кой всъщност е Дяволът и дали съществува?

Ако искате моето честно лично мнение, ще ви кажа: аз вярвам, че Дяволът е точно този, за който се представя. А сега нека анализираме неговата странна изповед.

След като разкри самоличността на Дявола, господин Тленно създание започна да задава въпросите си към него – въпроси, които и самият Дявол нямаше как да избегне...

Хил, „Господин Тленно създание“, ни представя Дявола в обстановка, почти като тази в съдебна зала. По някакъв начин Дяволът е принуден да дава точни и изчерпателни отговори. Как става това? Възможно е Хил да е принудил Дявола да отговаря на въпросите му, като е създал мозъчен тръст със своята съпруга (хармоничната координация

на два или повече умове довеждат започнатото начинание до неговия успешен край) и двамата да са приложили силата на Бог – „най-великото хранилище на Безкрайния интелект, където всичко си е на мястото си, където винаги е било и където винаги ще бъде“. Другият вариант е Хил да е поставил собствения си ум под контрол, като по този начин е надмогнал страховете си. Благодарение на това овладяване и контрол над ума Хил е могъл да изисква точни и честни отговори от Дявола. Във всяка ситуация Хил принуждава Дявола да разкрие своите уловки и хитрини – така че да можем да ги разпознаваме и да избягваме капаните му в живота си.

ШЕСТА ГЛАВА

ХИПНОТИЧЕН РИТЪМ

В: КАКЪВ Е МИСТЕРИОЗНИЯТ ЗАКОН, чрез който печелите постоянен контрол върху телата на хората, преди дори да сте взели душите им? Целият свят би желал да знае повече за този закон и за начина, по който той функционира.

О: Трудно би било да го опиша по начин, по който да го разбереш, но все пак можеш да го наричаш „хипнотичен ритъм“. Това е същият закон, по силата на който хората могат да бъдат хипнотизирани.

В: Тогава Вие притежавате силата да използвате природните закони като паяжина, в която държите своите жертви във ваша вечна власт? Това ли твърдите?

О: Не твърдя това. То просто е така! Обладавам телата и умовете на хората дори преди тяхната смърт винаги когато мога да ги изкуша или да ги изплаша така, че да попаднат в състоянието на хипнотичен ритъм.

В: Какво представлява хипнотичният ритъм? Как го използвате, за да спечелите постоянен контрол върху човешките създания?

О: Ще трябва да се върна назад във времето и пространството и да ти дам елементарно описание на това как природата използва хипнотичния ритъм. В противен случай ти не би могъл да разбереш как използвам този закон на Вселената, за да контролирам хората.

В: Продължете, но се придържайте към простички описания, които да могат да бъдат осмислени от моя личен опит и познание за природните закони.

О: Добре, ще се постарая. Ти, разбира се, си наясно, че природата поддържа съвършен баланс между всички елементи и цялата енергия във Вселената. Виждаш, че звездите и планетите се движат в идеални орбити, като всяка от тях заема своето място във времето и пространството. Виждаш, че сезоните в природата се сменят един след друг в съвършен порядък. На-

ясно си, че дъбът расте от жълъд и че борът израства от семето на своята шишарка. Жълъдът никога не дава живот на бор така, както от шишарката не може да порасте дъб.

Това са простички неща, разбираеми за всеки; онова, което никой не може да види, е природният закон, чрез който природата поддържа идеален баланс в безкрайната Вселена.

Вие, човешките същества, сте получили проблясък за действието на този закон, когато Нютон е открил какво държи Земята в нейното положение и какво привлича физичните тела към центъра ѝ. Той е нарекъл закона „гравитация“.

Нютон обаче не е отишъл по-далеч в изследването на този закон. Ако беше продължил, щеше да открие, че този закон, който държи Земята на мястото ѝ и който помага на природата да поддържа баланс в четирите измерения, е същата паяжина, в която аз привличам и задържам умовете на човешките същества.

В: Разкажете ми повече за този забележителен закон на хипнотичния ритъм?

О: Както вече ти казах, съществува универсална форма на енергията, с помощта на която природата поддържа идеален баланс между цялата съществуваща материя и енергия. Тя използва тази структурна енергия по специфичен начин, разбивайки я на вълни с различна честота. Процесът на разпределяне на енергията се осъществява по силата на навика.

Ще успея да ти обясня по-добре принципа, ако направя аналогия с метода, по който един човек се учи да свири на музикален инструмент. Първо нотите се запаметяват в ума. След това те се свързват една с друга с помощта на мелодията и ритъма. С помощта на упражненията мелодията и ритъмът се запаметяват в ума. Наблюдавай колко упорито човек трябва да повтаря един тон, преди да го усъвършенства. С помощта на упражненията и повторенията музикалните тонове се съчетават и тогава се получава музика.

Всяка мисъл, която умът повтаря отново и отново, по силата на навика създава организиран ритъм. Нежеланите навици могат да бъдат премахнати. Те трябва да бъдат разрушени, преди да образуват ритъм. Следиш ли мисълта ми?

В: Да.

О: Добре, ще продължа – ритъмът е последната фаза на навика! Всяка мисъл или физическо движение, което се повтаря отново и отново по принципа на навика, накрая придобива характеристиките на ритъм.

След това този навик не може да бъде разрушен, тъй като природата го взема и го прави постоянен. Това е нещо като водовъртеж. Един обект може да продължи да се носи по водата безкрайно, докато не бъде хванат във водовъртеж. След това започва да се носи в кръг и не може да излезе от него. Енергията, с помощта на която хората мислят, би могла да бъде сравнена с водата в реката.

В: Значи това е начинът, по който Вие придобивате контрол върху съзнанието на хората, така ли?

О: Да. Всичко, което трябва да направя, за да спечеля контрол върху нечие съзнание, е да накарам притежателя му да се понесе по течението.

В: Да разбирам ли, че навикът да се носиш по течението е главната причина хората да губят способността си да мислят самостоятелно и да творят своя собствен път на земята?

О: Така е, но има и още нещо. Благодарение на навика на човек да се носи по течението аз вземам душата му, след като той напусне телесната си обвивка.

В: Тогава единственият начин едно човешко същество да бъде спасено от вечно унищожение е като контролира своите мисли, докато е тук, на Земята. Така ли е?

О: Ти описа истината перфектно! Онези, които контролират и използват собствения си ум, избягват моята паяжина. Оста-

налите аз завладявам по такъв естествен начин, както слънцето залязва на запад.

Дяволът казва: „Онези, които контролират и използват собствения си ум, избягват моята паяжина“.

В: Това ли е всичко, което се изисква, за да се спаси човек от вечно унищожение? Няма ли онзи, когото ти наричаш твоя „противоположност“, нещо общо със спасението на хората?

О: Виждам, че мислиш много надълбоко. Моята противоположност – онова, което вие, смъртните, наричате Бог – има много общо със спасението на хората от вечно унищожение. Именно по тази причина той е дал на всеки човек привилегията да използва своя собствен ум.

Ако използвате тази сила, за да контролирате своя ум, вие ставате част от него, когато изгубите физическото си тяло. Пренебрегнете ли възможността да я използвате обаче, тогава аз получавам привилегията да се възползвам от закона на хипнотичния ритъм.

В: Каква част от човека владавате, когато получите контрол върху него?

О: Всичко, останало от него, след като е умрял, и всичко, което не контролира със собствения си ум.

В: Казано с други думи, когато спечелите контрол върху даден човек, вие придобивате всяка частица от неговата същност, останала след момента, в който той е престанал да използва ума си? Така ли?

О: Да, това е начинът, по който действам.

В: Какво правите с хора, които сте контролирали преди смъртта им? От каква полза са Ви, докато са живи?

О: Използвам ги или поне онова, което остане от тях, след